

Fríggjakvøldið kl. 21.15:

Sleuth

Í lötuni er Laurence Olivier í Sjónvarpinum og sigur livssögu sína. Vit hava í fyrra parti sæð brot úr gomlum filmum, sum

hann hefur spælt í.
Í kvöld fáa vit hann at
siggja í nýggjari leikluti í
Sleuth, sum er tikin upp í
1972.

Enski filmurin undir heitinum Sleuth er um dupultspæl, har ein eldri og ein yngri rithøvundur hittast. Felags hava teir at skriva krimisøgur, eins og teir báðir eru um konuna hjá eldra rithøvund- anum.

Teir hittast í frítíðarbú-

staðnum hjá eldra rithöfundanum, og grundin er ekki svartsjúka, men ein ætlan, sum skal gera teir báðar ríkar. So hvørt sum samrøðan fer fram, verður orðadrátturin til eitt maktpæ, sum gerst álvara.

Skeið í útvarps- leikarbeiði

20 fólk teknaðu seg til skeiðið, men av tí at so nógv høvdu áhuga fyri til-takinum, verður tað væntandi tikið upp aftur eina ferð í november, verður upplýst í MÅF.

MAF arbeidir í lötuni við ymsum tiltøkum, skeið- og øðrum virksemini undir heitinum »orð og leikur«. Ein partur av hesum arbeíði er sjálvsagt at verða tøkur til útvarpsarbeiði.. Men sum so mangt annað arbeíði av slíkum slag, so krevst, at leikarin veit, hvussu hetta fer fram.

Tí var það mest náttúrligt að biðja útvarpið um innivist, eins og felagið kundi fáa undirvisarar, sum eru vanir við slíkt arbeiði.

Sverri Egholm og Oskar Hermansen stóðu fyrri undirvísing í upplestri og útvarpsleiki, eins og næmingar finga høvi at síggja og royna teknikkina, sum varpar út til fólk – og hvussu hann virkar.

Ein stórirur partur á

skeiðinum var röddvenjing, sum er so umráðandi fyri tann sum skal vera við í útvarpsleikum og í upplestri. Til hesa undirvísing hevði MÁF fingið hjálp frá Skúlanum á

Tröðni, har Ansvein Hein-
esen, talupedagogur, und-
irvísti. Annar partur á
skeiðinum var tekst og
sundurgreining av teksti.
Hesum skipaði Gulla Øre-
gaard, formaður í MÁF.

fyri. Nógv teirra, sum lut-
tóku á skeiðinum í Út-
varpinum í vikuskiftinum,
vóru fólk, sum ikki høvdu
roynt slíkt arbeiði áður.

MÁF upplýsir annars, at so nógv fólk høvdu teknað seg til skeiðið, at tey í november mánaða fara at royna eitt nýtt tiltak, so øll áhuga fáa møguleika at royna seg.

Dagny

Sannleika- virðið

Frá Sjónvörpinum
frættist mándaginn, at
sending frá hátíðar-
haldinum, tá bók-
mentavirðislenirnar
vörðu handaðar kom i-
staðin á skránnu fyrri
SV-aktuelt. Ti strikaðu
vit SV-aktuelt á
skránni, og skrifuðu
einki formmæli um
hesa annars áhuga-
verðu sending. Ófor-
varandi – eins og tøy á
sjónvarpsskerminum,
hoyrdu vit fyrstu orð-
ini frá dananum, sum
hevði gjørt sendingina.
Hann spurt fólk á got-
uni í DDR, um tøy
vöru nörd ella kendi
seg væl í samfelag
teirra.

Bara hesin spurningur-
urin tikin beinleiðis úr
luftini legði grundar-
lagið fyrri tál, sum
sendingin snúði seg
um. Sjónvarpsmáðurin
var eitt gott dømi um
einyoygdan journalist-
ik. Viðkomandi er far-
in undir arbeiðið út frá
teimum fortreytum, at
finna vansar og veikleikar í DDR og hervið
lýsa tál fyrri hyggj-
arunum.

Sannleikavirðið í
sendingini var byrjað,
aðrenn hon byrjaði.
Hóast ein og hvør í for-
oykska samfelagnum
kundi havt eitt og
annað at sett viðmerk-
ingar til, so hevði
tíðrættisleggjarin
heldur ikki fingið nakr-
ar upplýsingar, við
teimum spurningum,
sum hann setti. Tí var
ikkí tørfort at skilja, tá
hann segði, at hann
hevði fingið fólk at
sagt eitt og annað, tá
hann upptekutíðið í
var har, men at eingin

vildi standa við sitt orð, tá það var tendrað. Tað er lætt at skilja, — ikki ti hesi fólk møgulu- gasta hava havt okkurt upp á hjarta, men ti sjónvarpsmaðurin í síni meðferð, hevði av- dúkað seg sjálfan — kundi hugsa? Eitt nú, tá skúlabørn sungu um ynshið at fáa frið á jørð, so vóru fylgi- orðini frá sjónvarps- manninum, at skúlin í DDR var av slíkum slag, at hann fekk eins- táttaðar rættar borg- arar burðurin skúla- undirvisingin. Lagði at slíkar sendingar fáa innivist í einum demo- kratiskum landi við al- mennum sjónvarpi.

Annars er hetta seinasta ummæli frá mær í hesum umfari. Tað er ikki altíð lætt at vera tann, sum stíur iðráttarbeiðið hjá øðrum, men tibetur er tað so langt til Danmarkar, at tað ikki nervar. Tað er júst haðani tær flestu sendingar í Almenna Sjónvorpinum koma. Til sjónvarpsmanningina við eg bert siga, at heg heldur ikki hevði verið taksson, um teir skuldu ummælt tilfarið í Sosialinum, sum vit skriva. Soleiðs eru umstøðurnar hjá sjónvarpinum í øllum londum, og ti er bert at halda fram og royna at fáa sum best burturúr. Vónandi verður meira og betri tilfar til at taka, sum tíðin liður og sjónvarpsarbeiðið hevur fingið fastari stöði at arbeiða út frá.

Dagny Joensen